

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118208552
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118208552.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: G. Y., so sídlom U. X. XX, H., V.: XXXXXXXX, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. S. XXX, XXX XX D. S., právne zastúpený PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o., so sídlom Masarykova 13, 080 01 Prešov, o zaplataenie 2.047,25 eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 16C/34/2016-93 z 04.04.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal na pôvodne žalovaných 1/ a 2/ zaplataenia sumy 2.047,25Eur s prísl. na tom skutkovom základe, že z garančného fondu vyplatil sumu 2.251,98Eur (v tomto spore poníženú o delegačný poplatok vo výške 204,73Eur) za škodu spôsobenú tretej osobe, a to prevádzkou motorového vozidla zn. Y. bez EČ vo vlastníctve pôvodne žalovaného 1/ (teraz už iba žalovaný), pričom uvedené motorové vozidlo viedol poručiteľ po pôvodne žalovanom 2/, kde v čase vzniku škody nebolo u tohto vozidla uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Vo veci bolo rozhodnuté v skrátanom konaní, pričom platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči pôvodne žalovanému 2/. Predmetom sporu tak ostal nárok žalobcu voči žalovanému 1/ (teraz už iba žalovaný), pričom súd prvej inštancie ustálil, že žaloba voči nemu je nedôvodná, lebo žalovaný nemal jednak povinnosť mať svoje motorové vozidlo (motorku) poistené, ako i z dôvodu, že motorové vozidlo bolo v čase škody použité bez vedomia a proti vôli žalovaného. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady úspechu žalovaného. Takto ustálený skutkový stav posúdil po právnej stránke podľa ust. § 2 písm. a/, b/, g/, § 3 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b/, ods. 7 zák. č. 381/2001Z.z., § 2 ods. 2 písm. a/, j/ bod 1 a 2, § 39 ods. 1, § 46 ods. 2 písm. a/ - c/ zák. č. 106/2018Z.z., § 420 ods. 1-3, § 427 ods. 1 a § 430 ods. 1 Obč. zák., výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Podstata odvolacej argumentácie žalobcu tkvie v názore, že súd prvej inštancie

sa vôbec v konaní nevyporiadal s otázkou zabezpečenia kľúčov zo strany žalovaného a rovnako neskúmal, akým spôsobom sa žalovaný snažil odvrátiť blížiaci protiprávny stav, t.j. použitie motocykla bez vedomia žalovaného treťou osobou. Súčasne mal odvolateľ za to, že uvedené robí napadnutý rozsudok aj nepreskúmateľným. Navrhol teda rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne uplatnil i trovy konania.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť majúci za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že motocykel bol riadne zabezpečený, odcudzený proti jeho vôli a kľúče od neho nemohli byť zabezpečené, keďže ide o tzv. nakopávačku, ktorá sa štartuje bez kľúčov. Taktiež uplatnil trovy konania.

5. Žalobca v následnom vyjadrení trval na to, že v konaní uniesol dôkazné bremeno a že na podanej žalobe trvá v plnom rozsahu a preto jej žiadal v plnom rozsahu vyhovieť a priznať mu trovy konania v rozsahu 100%.

6. Žalovaný v nadväznosti na to v časti unesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu odkázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku s tým, že odvolací návrh žalobcu nekorešponduje s ust. § 386 a násl. CSP.

7. Ďalšie podania strán dané neboli.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex officio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou nepreskúmateľnosťou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Ak žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, tú odvolací súd uvádza, že iba také rozhodnutie je nepreskúmateľné, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. tieto právne závery v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú. Povinnosťou súdu je vždy taktiež dostatočným a rozumným spôsobom vyrovnáť sa s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie. Neznamená to však, že súd musí rozhodnúť v súlade so skutkovým a právnym názorom tej ktorej strany, postačuje, že sa s jej argumentmi vo svojom rozhodnutí ústavne akceptovateľným spôsobom vyrovná.

11. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva jednak vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Súd taktiež v dôvodoch svojho rozhodnutia reflektoval na podstatné argumenty strán. Za daného stavu potom odôvodnenie tu napadnutého rozsudku rešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, teda je preskúmateľné.

12. Žalobca tvrdil, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovoľnú hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

13. Žalobca ďalej tvrdil, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

14. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Ako už bolo vyššie spomenuté, z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej, pričom v ňom bolo reflektované aj na podsadené argumenty strán. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredstrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

15. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúci na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

16. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

17. Subjektom objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku je zásadne prevádzkovateľ dopravného prostriedku (v tomto prípade žalovaný), a to aj vtedy, ak v čase vzniku škody sám neriadil. Iba v prípade, že dopravný prostriedok bol použitý bez vedomia alebo proti vôli prevádzkovateľa, zodpovedá za škodu ten, kto týmto spôsobom dopravný prostriedok použil (v tomto prípade porúčiteľ po pôvodne žalovanom 2/). Táto zásada je čiastočne prelomená v prospech spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti pôvodcu škody a prevádzkovateľa v prípadoch, kedy prevádzkovateľ zneužitie svojho dopravného prostriedku umožnil svojou nedbanlivosťou. Dôkazné bremeno z hľadiska naplnenia podmienok zodpovednosti však leží iba na poškodenom - v tomto prípade žalobcovi (ako to správne v bode 37. svojho rozhodnutia uviedol i prvoinštančný súd) - čo v predmetnom spore žalobca bezpochyby neuniesol, a toto jeho zlyhanie, nie je možné ani pripísať a ani presúvať na ťarchu konajúceho súdu.

18. Správnemu výroku vo veci samej potom zodpovedá i správny výrok o trovách konania.

19. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške

priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).